

Dabing-Píše se rok 1939, kdy se ve Stavenici narodil pan Josef Müller, ten nám povídal o svých zážitcích z dětství. Jedním z nich je příběh o stavenických zvonech, které za války chtěli získat nacisté.

Pan Muller-Musely se odevzdat zvony, byly tady 2 zvony jeden na kapli a jeden na hřbitově.

Dabing-Občané Stavenice stihli zvony schovat, čímž padli do podezření nacistů, že by v budoucnu mohli dělat problémy. Nacisté zajali rukojmí a Staveničtí ony zvony za rukojmí vyměnili.

Dabing-Jako malý sedával pan Müller na zídce plotu, kterou měli na zahradě, z té pozoroval okolní dění a měl z ní nejvíce zážitků. Jako je třeba tenhle:

Pan Muller-Dojechali Rusi do dědiny a všechno obsadili, chalupu, všechno prolezli.

Dabing-Mezitím, co byli Rusové v obci, projela tudy Německá kolona .

Pan Muller-Od Úsova jela kolona 3 tanky 2 Hakly a 2 auta a ta kolona projela tady těma Rusama a oni projeli normálně tady na Mohelnici a před nima Rusáci s kanonem a postavili ho hned tady za stodolou vedle 10 metrů za Trafákem. Velký dělo a ti se zaměřili a stříleli na ty kolony, co projely dědinou. Ta kolona dojela k hlavnímu mostu. Tam byly ještě obloukové mosty. První tank najel na most a ten kanon tady od Stavenice trefil most s tím tankem. Most šel i s tankem do vody, to byla ještě rozvodněná Morava, úplně rovná a jak spadl ten tank, tak zůstal na boku. Ten chlap, velitel tanku, co stál ve věži, tak ten oblouk celý spadl a zrovna na ten poklop, tak ho přecvakl a v polovině přerazil, ale držely to šaty, oblek pohromadě, že neuplavala půlka tam a půlka zůstala v tanku. Druhý tank, to byl ten nejtěžší tank, zůstal před mostem a most nikde a dostal přímý zásah a třetí tank, když to viděl, to byl takovej šikovnej menší tank, tak zajel do té vody pod silnici a vlastně se schoval.

A chlapi údajně, ti byli ve vodě a přeběhli na druhou stranu a utekli.

Dabing-Jelikož Němci opustili tank, po škole si na něj pan Müller s kamarády chodil hrát.

Pan Muller-Pro nás jako děcka tam zbyl tank, který sjel pod tu silnici, byl opuštěněj a byl celej, to bylo naše hrání. Parta kluků, skončila škola, na tank, jeden dovnitř, kliku, my sedli na lauf a on nás vozil takhle na hlavni. Na tanku.

Dabing- Pan Müller nám pověděl spousty a spousty příběhů z dětství. Tohle byly příběhy, které nás nejvíce zaujaly a zcela jistě popisují zvláštnosti, které prožívali i mnozí jiní chlapci a dívky za války. A my, jako děti, doufáme, že podobné zkušenosti nezažijeme.